

במיתקן אמרוקאי נעדם פלוטוניום המספיק לייצור חמש פצצות גרעיניות. האישה שגזתה

זאת נרצחה. בין החשודים: ישראל

אין כימעט תעלומה גרעינית בי עולם שבהקשר לה אין מוכר שמה של ישראל. כאשר נעלם חומר גרעיני בארצות-הברית - מבצבץ שמה של ישראל כימעט אוטומטי.

לפני שבע שנים נהרגה אשה בשם קרן סילקווד בניסיונות מיסוד תוריות. היא הייתה בדרכה לפגישת שתי חשאיות עם עיתונאי נודע, בסניף-דרכים במדינת אוקלהו. מה בארצות-הברית. היא נשאה עימה מעטפה. לפי החשד, הכילה המעטפה העתקים של מיסמכים על מחללי-בטיחות במיתקן הגרעיני הסמוך, ובין השאר חומר על היעלמם של 20 עד 30 קילוגרמים של פלוטוניום - חומר הרמספיק לייצור כחמש פצצות גרעיניות.

ניסיונות המוות היו חשודות מפני שמכונתה של קרן ירדה מן הכביש והתגנשה בגשר היחידי שהיה קיים בכביש זה, העובר ב"מישור שטוח, שאין בו מכשולים. יתר על כן: בחלק האחורי של המכונת ניכרו סימנים של פריגוע. שיכול היה להיגרם רק על-ידי הפץ מתכתי. קרן עצמה הייתה אלופת-היגוי, וזכתה ב"פרסים במירוצי-מכוניות. עדים ראו במקום פיסות-נייר שנשאו את שמו של המיתקן הגרעיני, אך אלה נעלמו בדרך שבין מקום התאונה והמוסך.

מישורת-המדינה, האף-בי-איי ומשרד-המישפטים התעלמו מכל הסימנים האלה. הם קבעו כי קרן סילקווד מתה בתאונה רגילה.

מערכת השמצות. עיתונאי יהודי-אמריקאי בשם הווארד כהן לא הסתפק בכך. הוא חקר את הפרשה במשך שבע שנים תמימות. את מסקנותיו פרסם, לא מכבר, בספר הנושא את השם: מי הרג את קרן סילקווד? נגד הקורבן התנהלה אחרי מותה מערכת-השמצה קיצונית. נאמר שהיא נקשה את בעלה ואת ילדיה (אחרי שהפתיעה את בעלה בחברת ידידתה הטובה ביותר, ששתתה בבית כשמרטף). שעיש'נה לא פעם חשיש, ושהייתה ערש-צירות במקום עבודתה. היא

לקצץ לאנס את

הלשון

א יזו תושיה, אינה אומץ. התפעלו אנשי מישורת נתינה כששמעו את סיפורה המדהים של החיילת הצעירה. היא הגיעה נסערת לתחנת המישורת בערך בשבע בערב ב-12 בדצמבר 1981, והתלוננה על נסיון לאונס. לדבריה לא יהיה כל קושי לזהות את התוקף, כי כשזה ניסה לנשקה, היא תפסה את לשונו בשיניה ולא שחררה אותו עד שהגיעו יחדיו לכביש הראשי. כאשר הצליח לבסוף התוקף להיחלץ ממנה הייתה לשונו תחוכה. בשיכתה העקשנית של החיילת חתכה את לשונו לשניים. והיא נותרה מחוברת בבדל עור זעיר בלבד. אנשי המישורת הודיעו מייד לבתי-החולים לרדוף על כל מיקרה של אדם פצוע-לשון שיופיע לקבל טיפול. הצעירה סיפרה לשוטרים כי בערך בשעה חמש אחר-הצהריים היא עמדה בטרמפאדה שליד צומת הקנטריל-קלאב, כשפניה מועדות לקיבוץ שדות ים. מכונית פרטית צערה לה, ובחור צעיר הסכים לקחתה לכיוון נתינה. כשעברו ליד קיבוץ געש אמר שהוא צריך לקחת משהו מחבר במשק, ואחר כך יקח אותה למחוז חפצה.

כשסטה הנהג מהכביש הראשי והמשיך בדרך עפר, לא התעורר חשדה של הנערה. הנהג הסביר לה שנתולי הקיבוץ קובעים שאסור למכוניות זרות להיכנס בכביש הראשי, אלא בדרך העפר בלבד. אולם מתחת לגישרון חשוך עצר את המכונית. דומם את המנוע, תפס את צווארה של הנערה ואמר לה כי ירצה אותה אם לא תיעתר לה.

לחיילת היה קשה להליחם בו מכיוון שהייתה קשורה עדיין בחגורת הבטיחות אל המושב. אך היא היכתה את התוקף בפניו ובראשו ושרטה אותו בצפורניה. הוא החזיר לה מכות והיא התחילה צועקת לעזרה. לדבריה השכיב אותה על המושב, התחיל להפשיטה בכוח. גם אז לא הפסיקה החיילת להיאבק. היא הצליחה לשבור ברגלה את שימשת החלון ופתחה את דלת המכונית. היא משכה את גופה ונפלה ארצה למר גלות המכונית. אך התוקף לא הירפה. להוט לסיים את זממו נשכב עליה התוקף

וחנק אותה. הוא חבט בראשה וניסה להפשיטה. כאשר המשיכה להיאבק וניסתה לחנוק אותו, הוא מחץ את ידה השמאלית תחת בירכו. הוא חשב כי הצליח סוף-סוף להתגבר עליה, וכך כאשר ידה תחת בירכו, ליטף את חזה וניסה לנשקה. כאן הפעילה הצעירה את תרגיל הלשון - ולא הירפתה. היא אילצה אותו לבוא איתה עד הכביש הראשי כשלושנו נתונה בין שיניה. היא ניסתה לעצור טרמפ כדי להגיע איתו למישורת, אך הדבר לא עלה בידה, והוא נחלץ לבסוף כשלושנו שותתת דם.

אותה שיטה,

אותו מקום

מחרת איתרה המישורת צעיר פצוע ב"לשון שאושפו בבית-החולים תל-השומר. בחקירה התברר כי שמו ישראל שלם, והוא חייל בן 22. הוא נעצר ונחקר וכעבור עשרה ימים הוגש נגדו כתב-אישום על-ידי התובעת קלארה רגזינאנו על שני מיקרי אונס. מיקרה המפתח היה כמוכן נסיון האונס שבו נפצעה לשונו. אך חקירות המישורת העלו כי באוגוסט 1981 קרה מיקרה דומה מאוד באותו מקום עצמו. אשה צעירה שעמדה וחיכתה לטרמפ בשעה 11 בלילה עלתה בצומת שפיים למכונית פרטית ונסעה לכיוון חיפה. הנהג האדיב נכנס לקיבוץ געש. לדבריו היה עליו לסדר דבר-מה בקיבוץ. הוא הבטיח לאשה כי ברגע שיסיים את ענייניו שם יביאנה למחוז חפצה.

הוא ירד לדרך העפר ונכנס למינהרה. שם הצמיד את ידיו בכוח לצווארה ואיים שאם לא תתמסר לו - ירצה אותה. האשה המבוהלת התחננה ואמרה כי היא נשואה ואם לשני ילדים וביקשה רחמים. אך הוא סטר לה כמה פעמים עד שפצעה את שפתה העליונה. האשה המבוהלת התחילה צועקת: "דם, דם!" אך הוא החזיר אותה כי תשתוק, השכיב אותה על הספסל ושוב חנק אותה. הוא הצליח להפשיט אותה ואנס אותה. מייד כשסיים את זממו החזיר לה את בגדיה וציווה עליה לצאת עירומה מן המכונית.

הדמיון בין שני המיקרים היה גלוי וברור. לכן ביקשה התובעת מבית-המישפט כי יעצור את הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. אולם סניגורו, הפרופסור דויד ליבאי, הסביר לבית-המישפט שונאשם, שהוא חייל ומדריך בתינה צבאית, נפגע קשה מן הנשיכה. לשונו נתפרה והיא עדיין במצב קשה. הוא אינו מסוגל לדבר ואינו יכול לאכול. הבחור, בעל קומה ממוצעת ותלתלים שחורים, ישב על ספסל הנאשמים ושחק. בית-המישפט החליט לעצור אותו בינתיים לשלושה שבועות, בגלל מצבו הגופני. באמצע החודש ישובו וידונו במשך מצורו.

הלול במחסן-הביצים של יאיר שטרנבך מתדרה. הביאה לתגלית הנוגעת ליותר משלושים מיליון ביצים. הפקחים גילו כי המישקר לת המכילת את משקל-הביצים המיוחד, שבו חייב כל משווק מוסמך לשקול את הביצים, לא היתה במישקל הנכון.

לפי תקנות מועצת-הלול, מוטל לות על כל משווק-ביצים מוסמך כמה וכמה חובות בקשר לשקילה ובדיקה של הביצים שאותן הוא משווק. אחרי שהוא קונה את הביצים מספקיו השונים, בעיקר קיי ביצים, עליו לשקול כל ביצה, להעבירה שיקוף במכשיר מיוחד,

מפורשת. אך הוא העלה בסיפורו חשדות לא רק נגד בעלי המיתקן הגרעיני, אלא גם נגד סוכנות הביון המרכזית של ארצות-הברית (סיריאיי), איראן, דרום-אפריקה - וכמוכן, ישראל.

דרכי חיים

32 מיליון ביצים

שניים וחצי גרם פחות במישקולת, הביאו לכתב-אישום נגד משווק ביצים.

ביקורת שיגרתי של מועצת-

גם היתה פעילה מטעם האיגוד המיקצועי. להגנת זיכרה של קרן התייצבו רבים - כומר שהפך בלש, פר-ליטיקאים, פעילים למען איכות-הסביבה. בעיקבות תביעת-הפיי-צויים של מישפחתה-התנהלו שלר שה מישפטים. בקשר לפרשה זו היו שני ניסיונות-לרצח, בוצעו כמה פריצות, ונתלו מכשירי האזנה, נהלה מערכת של אי-מים טלפוניים. לבסוף פסקו השופטים פיצויים בסך 10.5 מיליון דולר.

מי רצה את קרן? החוקר לא הגיע, בסופו של דבר, למסקנה

רוק אחריכך להטביע. עליה את החותמת המציינת את הסוג ואת הגודל.

במחסנו של שטרנבך גילו הי פקחים כי מישקלה של כל ביצה הוגדל בערך בשניים וחצי גרם, בגלל המישקולת המזוייפת. כך זכו לפחות מחצית הביצים, שנשקלו אצל שטרנבך, בציון משובח יותר מן המגיע להן. מכיוון שי-מחירה של הביצה נקבע לפי מישקלה וגודלה, רומה במיקרה זה הציבור, לדעת התביעה הכללית, ושילם מחיר יקר יותר עבור הי ביצים שרכש.

מיספר ביצים בבית-המישפט? התובעת, שולמית אמיר, התעמקה בתקנות המרובות של מועצת-הלול, והגישה נגד שטרנבך כתב-אישום שפירט עבי-רות שונות על תקנות אלה, על שימוש במישקולת מזוייפת, וכמו-כן על מירמה באשר לסוגן של הביצים.

התובעת עשתה חשבון כי מבין 32 מיליוני הביצים, שעברו דרך מחסניו של הנאשם במשך השנה שבה היה המישקל מזוייף, לפחות 15 מיליון נמכרו בשוק במחיר שי-עלה על ערכן האמיתי. ההפרש הספיק למיליון ביצים אלה מגיע לסכומים עצומים, והתביעה תנסה להוכיח זאת במישפט המת-חיל בימים אלה. השאלה היחידה היא האם תצטרך התביעה להביא כראיה חלק גדול מהביצים האלה, או תמצא דרך קשה יותר לשכנע את בית-המישפט.

מישפט

סטייה מדרך הטבע

האם על בית-המישפט

להיכנס למיתתם

של האזרחים?

"איני רוצה להיכנס למיתתם של אנשים מבוגרים," אמר נשיא בית-המישפט המחוזי בתל-אביב, ה' שופט בנימין כהן. הוא לא שבע נחת מסעיפי החוק הפלילי האר-כאיים, אשר חייבו אותו להעניש גבר על מעשים שלא כדרך-הטבע. אבל לא היתה לו ברירה - הפרקליטות האשימה את גדי הבני במעשה כזה, ועל השופט היה לפסוק.

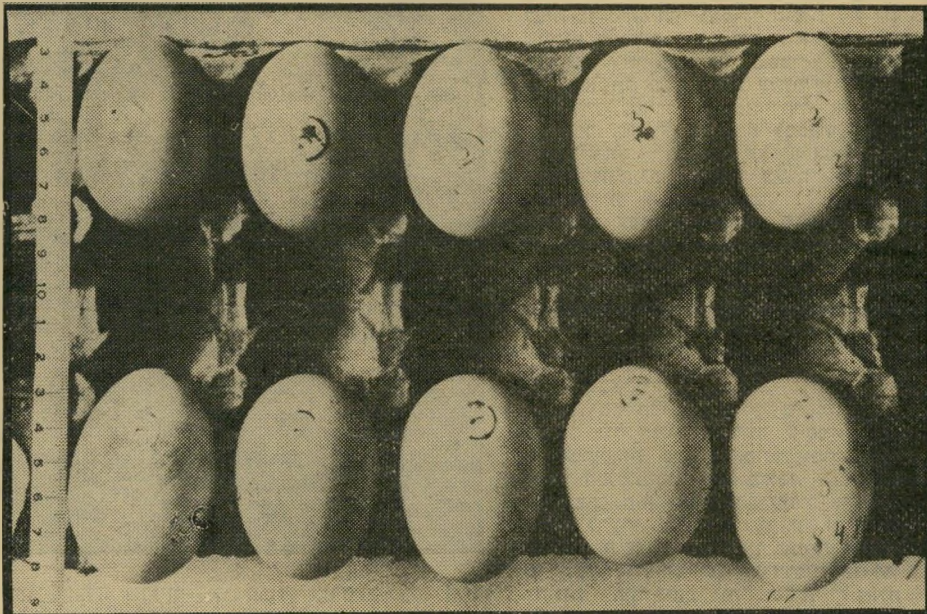
כאשר חוקקו הבריטים את ה' חוק הפלילי בפלשתינה-א"י, ב-1936, הם קבעו אותו לפי אבות המידה הפורטיגניות שהיו נהוגות בחצר המלכה ויקטוריה.

כמה מסעיפי החוק הפלילי, ש-נחקקו בשנות ה-30, אינם נאכ-פים יותר על-ידי התביעה, מאז שחיים כהן, בתפקידו כיועץ מיש-פטי, הטיל עליהם וטו. הוא שלח הוראות מדויקות לכל הפרקלי-טים במדינה לבל יגישו כתבי-אישום בעבירות של הפלה מלא-דוית, מישכב-זכר ונסיון-התאב-דוית.

העבירה של נסיון-התאבדות בוטלה במשך הזמן גם על-ידי הכנסת ועברה מן העולם. אך ה' עבירות המיניות, המעוררות יצ-רים דתיים חזקים, נותרו בספר-החוקים מסיבות קואליציוניות. אם גם שכבו שם כאבן שאין לה הפי-כין.

בלי כוח, דוא כפייה. הי יועץ-המישפטי משה ברנאב ביי טל את הנחיתת קודמו בעניין הפ' לות מלאכותיות וגם הכנסת עצמה התלבטה רבות בעניין קשה זה. אולם, מוצעת אישם בין דפיי-הספרי, נותרה העבירה של מגע מיני שלא כדרך-הטבע. העונש על עבירה זו, כשאין עימה שימוש בכוח או כפייה, הוא עשר שנות-מאסר.

המתלוננת הנאה, דלילה שקרי-צ"י, כבת 30, אינה שייה תמימה. דרך קבע ב"בית ידלין" ליד רמת-אביב.

תובעת אמיר והביצים המהוות מוצג בבית-המישפט